

Wtorek, 22 maja 2007 r.

P6_TA(2007)0196

Europa w czasach globalizacji — zewnętrzne aspekty konkurencji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji — zewnętrzne aspekty konkurencji (2006/2292(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Globalny wymiar Europy — konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa w erze globalizacji: Europejskie instrumenty ochrony handlu w kontekście zmian w gospodarce światowej. Zielona księga do konsultacji społecznej” (COM(2006)0763),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2006 r. dotyczącą stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy UE a Indiami ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2006 r. dotyczącą rocznego sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego na temat działań antidumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych krajów trzecich wobec Wspólnoty (2004) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Dauha po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 października 2006 r. dotyczącą stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy UE a krajami Mercosur i zamiaru zawarcia międzyregionalnej umowy stowarzyszeniowej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie transatlantyckich stosunków gospodarczych między UE i Stanami Zjednoczonymi ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie perspektyw stosunków handlowych między UE a Chinami ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 września 2005 r. w sprawie przemysłu włókienniczego i odzieżowego po roku 2005 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji załączony do komunikatu zatytułowanego „Reformy gospodarcze i konkurencyjność: najważniejsze informacje z Europejskiego Raportu Konkurencyjności 2006” (SEC(2006)1467),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 23-24 marca 2006 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2006 r. dotyczącą wkładu strategii lizbońskiej w debatę w ramach wiosennego szczytu Rady Europejskiej 2006 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0388.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0450.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, str. 155.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0419.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 235.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 103.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, str. 110.

⁽⁸⁾ Dokument Komisji 7775/1/06.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 321.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „UE — Chiny: Bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” oraz towarzyszący dokument roboczy Komisji: „Dokument programowy w sprawie handlu i inwestycji UE — Chiny: Konkurencja i partnerstwo” (COM(2006)0631 i 0632),
- uwzględniając deklarację przyjętą jednomyślnie dnia 2 grudnia 2006 r. w kontekście dorocznej sesji konferencji parlamentarnej ds. WTO,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0149/2007),
- A. mając na uwadze, że polityka handlowa może w sposób zdecydowany przyczynić się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z celami odnowionej strategii lizbońskiej,
- B. mając na uwadze, że UE musi przyjąć odpowiednią strategię, aby sprostać wyzwaniom globalizacji i stawić czoła rosnącej konkurencji ważniejszych gospodarek wschodzących, jednocześnie zachowując europejski model spójności gospodarczej, regionalnej i społecznej,
- C. mając na uwadze, że dla powodzenia tej inicjatywy niezbędna jest spójność wewnętrznych i zewnętrznych aspektów odnowionej agendy lizbońskiej,
- D. mając na uwadze, że krajowe reformy strukturalne są ważnym elementem poprawy zarówno wewnętrznej, jak i zewnętrznej konkurencyjności przedsiębiorstw unijnych,
- E. mając na uwadze, że zawieszenie agendy rozwoju z Ad-Dauh (DDA) w dniu 24 lipca 2006 r. po prawie pięciu latach negocjacji stworzyło nową sytuację, w której stało się konieczne tymczasowe dostosowanie przez UE priorytetów i instrumentów jej polityki handlowej, utrzymując jednocześnie multilateralizm jako główny priorytet polityki handlowej,
- F. mając na uwadze, że polityka handlowa jest środkiem, a nie celem samym w sobie, oraz że powinna być ona opracowana w taki sposób, aby przyczyniać się do wspólnego dobrobytu ludności mieszkającej w UE i poza nią,
- G. mając na uwadze, że gospodarka UE w większości sektorów już teraz jest jedną z najbardziej otwartych na świecie,
- H. mając na uwadze, że zintegrowany charakter wspólnej polityki handlowej jest ważnym atutem UE i pozwala jej odgrywać czołową rolę w międzynarodowym systemie handlowym,
- I. mając na uwadze, że protekcyjizm sztucznie chroni nieefektywne gałęzie gospodarki przed międzynarodową konkurencją, odbiera środki sektorom bardziej produktywnym, podnosi ceny i ostatecznie prowadzi do bezrobocia,
- J. mając na uwadze otwarty protest publiczny przeciwko szkodliwemu wpływowi otwartego handlu na pewne regiony i sektory gospodarki przy częstym niedostrzeganiu jego pozytywnego wpływu na innowacyjność, konkurencyjność i zatrudnienie,
- K. mając na uwadze, że dostęp do rynków jest coraz bardziej utrudniany przez różnego typu bariery nietytarfowe (NTB),
- L. mając na uwadze, że wysokie cła nadal stanowią poważną przeszkodę w handlu, szczególnie w stosunkach z głównymi krajami wschodzącymi,

Wtorek, 22 maja 2007 r.

- M. mając na uwadze, że wielostronny system handlowy ustanowiony przez WTO stanowi nadal najskuteczniejsze ramy osiągnięcia sprawiedliwego i równego handlu globalnego, dzięki opracowywaniu właściwych przepisów i zapewnianiu ich przestrzegania,
- N. mając na uwadze, że UE nadal dąży do powodzenia DDA i wykazała już dobrą wolę czyniąc szereg znacznych ustępstw we wszystkich obszarach negocjacji,
- O. mając na uwadze, że pod pewnymi warunkami należy ponownie rozważyć zawarcie dwustronnych i regionalnych porozumień o wolnym handlu (FTA), mając jednak na uwadze, że nadmierny wzrost liczby takich porozumień mógłby stanowić zagrożenie dla umacniania popieranego przez UE systemu wielostronnego,
- P. mając na uwadze, że należy znaleźć odpowiednią proporcję porozumień wielostronnych, dwustronnych i kilkustronnych,
- Q. mając na uwadze, że UE powinna być w każdej chwili gotowa do obrony przed pogwałceniem uzgodnionych zasad przy użyciu mechanizmów rozwiązywania sporów i przed nieuczciwymi praktykami handlowymi przy zastosowaniu skutecznych i zgodnych z prawem środków ochrony handlu przynoszących natychmiastową pomoc poszkodowanym gałęziom przemysłu,
- R. mając na uwadze, że nie można prowadzić wiarygodnej i legalnej polityki handlowej bez istotnego zaangażowania Parlamentu,
- S. mając na uwadze, że Parlament musi uzyskać w odpowiednim czasie dostęp do treści przekazanych Komisji rozmaitych wytycznych dotyczących negocjacji;

UE w sytuacji globalnej konkurencji

1. jest zdania, że polityka handlowa jest nieodzownym składnikiem każdej strategii zmierzającej do wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia poprzez poprawę konkurencyjności Europy; dlatego przyjmuje z zadowoleniem wyżej wymieniony komunikat Komisji „Globalny wymiar Europy: Konkurowanie na światowym rynku” jako ważny wkład w odnowioną agendę lizbońską;
2. uważa, że rozwój handlu nie jest celem samym w sobie, lecz należy oceniać go z perspektywy wpływu, jaki wywiera na wzrost gospodarczy, zatrudnienie i trwały rozwój; wskazuje na fakt, że analizując konkurencyjność europejskiej gospodarki nie należy skupiać się wyłącznie na wskaźnikach liczbowych dotyczących handlu, lecz również na wkładzie produkcji europejskiej w produkcję światową oraz na tendencjach na rynku pracy;
3. przypomina o spoczywającym na UE zobowiązaniu do spójności prowadzonych przez nią polityk i uważa, że zobowiązanie to wymaga od UE przyjęcia w negocjacjach handlowych celów negocjacyjnych spójnych ze strategią rozwoju UE, przy szczególnie ostrożnym traktowaniu krajów rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych;
4. uważa, że poprawa konkurencyjności zewnętrznej jest niezbędna, by osiągnąć cele strategii lizbońskiej dotyczące wzrostu i zatrudnienia; jest zdania, że polityka zagraniczna UE powinna być impulsem dla reform i współpracy międzynarodowej na polu gospodarczym, mając na celu tworzenie sprzyjających warunków działalności gospodarczej i służących wspieraniu na całym świecie trwałego rozwoju; w tym celu należy wspierać poprawę spójności i zgodności polityki makroekonomicznej oraz poprawę bezpieczeństwa monetarnego i finansowego, a także współpracę w dziedzinie podatków i eliminację nieuczciwej konkurencji podatkowej;
5. uważa po pierwsze za niezbędne opracowanie polityki monetarnej opartej na stabilności cen, pozwalającej na finansowanie postępu technologicznego i sprzyjającej małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) poprzez umożliwienie im dostępu do rynków poza strefą euro; po drugie niezbędne jest utworzenie systemów podatkowych przyjaznych dla przedsiębiorstw i sprzyjających tworzeniu nowych firm, co oznacza konieczność zmniejszenia obciążeń fiskalnych szkodzących wydajności i tworzeniu miejsc pracy, zwłaszcza dla niektórych grup społecznych, takich jak kobiety, długotrwale bezrobotni i osoby w starszym wieku; po trzecie należy zwiększyć konkurencję na rynku wewnętrznym pamiętając o tym, że im silniejsza konkurencja wewnętrzna w UE, tym większa zdolność przedsiębiorstw europejskich do konkurowania poza UE;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

6. wyraża przekonanie, że model społeczny będący wciąż podstawą stosunków w przemyśle europejskim uniemożliwił UE utrzymanie wysokiego poziomu konkurencyjności światowej względem głównych konkurentów; uważa, że największe wyzwanie stojące przez UE to umożliwienie dalszego funkcjonowania tego modelu społecznego pomimo presji ze strony coraz bardziej konkurencyjnych rynków światowych, naciskających na dalsze obniżanie społecznych i środowiskowych kosztów produkcji;
7. jest przekonany, że korzyści płynące z otwartego systemu handlowego są większe niż zakłócenia, które może on wywołać; dlatego uważa, że UE powinna nadal starać się o zakończenie stworzenia jednolitego rynku, w dalszym ciągu rozwijać coraz szerszą globalną liberalizację oraz wolny i uczciwy handel i przeciwstawiać się protekcjonizmowi; niemniej jednak uważa też, że nie należy lekceważyć wywołanych przez niego ewentualnych zakłóceń w pewnych sektorach, regionach i krajach, takich jak skutki przeniesień pracowników i zakładów pracy;
8. uważa, że korzyści płynące z liberalizacji odnoszą głównie ci, którzy usuwają bariery taryfowe oraz NTB i otwierają swoje rynki; uznaje zatem, że zdolność UE do zwiększenia konkurencyjności zależy od usunięcia przez nią, między innymi, barier stojących na drodze handlu na szczeblu globalnym, przy równoczesnym dokończeniu tworzenia jednolitego rynku i otwarciu unijnych rynków dla krajów trzecich;
9. zgadza się ze strategią Komisji zmierzającą do wywierania pozytywnego wpływu na proces globalizacji i do zarządzania ryzykiem;
10. wyraża ubolewanie, że obywatele Europy utożsamiają globalizację ze spadkiem produkcji europejskiej i utratą miejsc pracy; akcentuje konieczność przyjęcia przez UE odpowiedniej strategii w celu przeprowadzenia niezbędnych reform pozwalających na wykorzystywanie globalizacji do zwiększenia produkcji i zwiększenia zatrudnienia;
11. zachęca Komisję i państwa członkowskie do lepszego informowania obywateli Europy o wszystkich aspektach globalizacji i konkretnych korzyściach płynących z udziału UE w międzynarodowym systemie handlowym;
12. uważa ideę leżącą u podstaw kształcenia ustawicznego za pożyteczne narzędzie, niewystarczające jednak jako odpowiedź na zmiany przewidywane w globalnych strukturach produkcyjnych; wzywa, aby nową strategią unijną w zakresie globalnej konkurencyjności wdrażać w zależności od postępu realizacji agendy lizbońskiej, którą należy zmodyfikować tak, aby lepiej uwzględniała uzasadnione obawy Europejczyków, że nie będą oni w stanie przystosować się do zmian;
13. uważa, że większa konkurencyjność powinna zachęcić UE do wzmożenia wysiłków w zakresie edukacji oraz badań naukowych i rozwoju w celu utrzymania pozycji Unii na światowych rynkach produktów innowacyjnych i wysoce wyspecjalizowanych usług oraz poprawy jej pozycji poprzez stworzenie nowej przewagi komparatywnej;
14. uważa, że należy wspierać płynne włączanie w otoczenie globalnego handlu wysoce innowacyjnych europejskich firm zaangażowanych w zaawansowane technologie;
15. podkreśla strategiczną konieczność utrzymania przez UE — mimo nacisków ze strony zewnętrznej konkurencji — dostatecznie szerokiej i zróżnicowanej bazy przemysłowej; uważa zatem, że otwarciu handlu powinny towarzyszyć spójne z nim konkretne polityki przemysłowe zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym;
16. podkreśla, że istotą sukcesu gospodarczego UE jest działalność MŚP, którym poprzez lepszy dostęp do możliwości badawczo-rozwojowych należy umożliwić produkcję towarów wysokiej jakości na końcowych etapach łańcucha wartości;
17. przypomina, że gospodarka UE w większości sektorów już teraz jest jedną z najbardziej otwartych na świecie i że UE przyczyniła się już w dużym stopniu do znacznego rozwoju globalnego handlu w ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat, sama również odnosząc korzyści z tego tytułu;
18. uważa jednak, że na wyniki UE — wobec już rozwiniętych i rozwijających się gospodarek — niekorzystnie wpływa zarówno brak wzajemności w warunkach dostępu do rynku, jak i niewystarczająca zgodność z ustalonymi zasadami handlowymi oraz szerzenie się niesprawdliwych praktyk handlowych;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

19. odnotowuje, że wiele krajów na świecie, w tym główne kraje wschodzące, nadal utrzymują wysokie cła na import z UE oraz NTB; jest zdania, że zniesienie lub znaczne ograniczenie tych barier, przy należy-tym uwzględnieniu kwestii rozwojowych, powinno być jednym z głównych priorytetów polityki handlowej UE;
20. podziela zdanie Komisji, że system światowego handlu nie jest już domeną krajów OECD; zaleca jednak, aby kraje takie jak Meksyk wpisać na listę krajów uznawanych przez Komisję za rynki wschodzące; przypomina, że rynki wschodzące takie jak Chiny, Brazylia, Rosja, Indie i Meksyk reprezentują już ponad 18 % światowego obrotu handlowego;
21. wzywa, aby polityka zewnętrzna UE gwarantowała sprawiedliwy rozwój gospodarczy państw part-nerskich, walczyła z dumpingiem socjalnym, a także promowała przestrzeganie norm socjalnych i godnej pracy zapewniającej, zgodnie z propozycjami Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), godne wynagro-dzenie dla pracowników i ich rodzin, prawo do bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w miejscu pracy, do ochrony socjalnej i wolności związkowej;
22. podkreśla potrzebę wspierania kodeksów postępowania, zawierających cele dotyczące przyzwoitych standardów pracy i inne aspekty społecznej odpowiedzialności biznesu ze strony filii stron trzecich, pod-wykonawców i dostawców firm mających swoją siedzibę w UE;
23. zauważa interes UE w dalszym prowadzeniu i zacieśnianiu dwustronnych negocjacji z jej głównymi rozwiniętymi partnerami handlowymi, z zastrzeżeniem, że nie zagraża to standardom UE w zakresie środo-wiska i zdrowia oraz jest zgodne z konwencją UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej z dnia 20 października 2005 r.;

Światowa organizacja handlu WTO

24. jest zdania, że wielostronny system handlowy ustanowiony przez WTO stanowi nadal zdecydowanie najskuteczniejsze ramy osiągnięcia wolnego handlu na skalę światową; uważa jednak, że system WTO należy w pewnej mierze zreformować, aby zwiększyć jego przejrzystość i skuteczność; z zadowoleniem przyjmuje wznowienie oficjalnych negocjacji w sprawie DDA i ponawia swe stanowcze poparcie dla dopro-wadzenia do zawarcia porozumienia;
25. uważa, że osiągnięcie ambitnego i zrównoważonego wyniku rundy negocjacyjnej DDA jest podsta-wową sprawą dla europejskich przedsiębiorstw i powinno być uznane za priorytet negocjatorów z ramienia UE;
26. stwierdza, że runda dauhańska jest rundą rozwojową, a zatem nowa agenda UE dotycząca handlu musi odzwierciedlać cele rozwojowe; stwierdza też, że nowa agenda handlowa zawiera również specjalnego rodzaju odpowiedzialność związaną ze skutecznością polityki rozwojowej UE, zwłaszcza w odniesieniu do najbardziej ubogich państw na świecie;
27. uznaje konkretną reformę instytucjonalnej struktury WTO i procesu decyzyjnego za bardzo ważne dla lepszego funkcjonowania tej organizacji oraz dla stawienia czoła wyzwaniom wynikającym ze stale rosnącej liczby członków; wzywa Komisję do wniesienia czynnego wkładu w globalne rozważania na ten temat i do wystąpienia z konstruktywnymi propozycjami;
28. uważa, że propagowanie przez UE podstawowych zasad wielostronności w polityce konkurencji oraz zacieśnianie współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie przyczynią się do powstania bardziej otwartych, zrównoważonych i skutecznych rynków;

Dwustronne regionalne porozumienia w sprawie wolnego handlu

29. podkreśla, że WTO stanowi najważniejsze forum do zapewnienia równego podziału korzyści płyną-cych z większej globalizacji; uważa zatem, że najważniejszym priorytetem UE musi być osiągnięcie ambit-nego wyniku rundy negocjacyjnej DDA, ukierunkowanego na rozwój; nie uważa bilateralnych i regionalnych FTA za optymalne rozwiązanie; przypomina, że porozumienia takie prowadzą do przesunięć w handlu, są często niewyważone, przyczyniają się do wprowadzania dyskryminacji w międzynarodowych stosunkach handlowych i skłaniają uczestniczące w nich państwa do ograniczenia zaangażowania w WTO;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

30. uważa, że nowe bilateralne lub regionalne inicjatywy wolnego handlu powinny być podejmowane jedynie w przypadkach, gdy są niezbędne do poprawy konkurencyjności podstawowych eksporterów UE na głównych rynkach zagranicznych, w szczególności gdy inne główne potęgi handlowe zawarły takie porozumienia lub są w trakcie ich negocjacji z innymi krajami lub regionami; domaga się od Komisji pełnej przejrzystości kryteriów doboru nowych partnerów porozumień o wolnym handlu (FTA) i podkreśla konieczność przeprowadzenia przy udziale wszystkich zainteresowanych podmiotów kompleksowych ocen ekonomicznego i trwałego wpływu, a także upublicznienia wyników tych ocen;

31. jest zdania, że wszystkie nowe porozumienia w sprawie FTA powinny odpowiadać wymogom WTO, być obszerne, ambitne, prowadzić do prawdziwego, wzajemnego otwarcia rynków i — co więcej — powinny zapewniać daleko idącą liberalizację usług i inwestycji, wykraczającą poza ramy istniejących zobowiązań wielostronnych, jak też tych zobowiązań, których można spodziewać się w wyniku owocnych rokowań w ramach DDA;

32. uważa, że negocjując FTA Komisja musi wziąć pod uwagę ryzyko wykluczenia najmniejszych i najsłabszych partnerów handlowych z korzyści płynących z handlu międzynarodowego, nalega zatem, aby koniecznie uwzględnić ich interesy w całym procesie negocjacyjnym;

33. wzywa Radę do dokonywania rozróżnienia między gospodarkami wschodzącymi a krajami rozwijającymi się przy formułowaniu mandatów negocjacyjnych dotyczących porozumień o wolnym handlu lub układów o stowarzyszeniu oraz do dopilnowania, aby w trakcie negocjacji z krajami rozwijającymi się przeważało zorientowanie na ich potrzeby rozwojowe;

34. jest przekonany, że w przyszłości wszystkie porozumienia w sprawie FTA muszą mieć nowoczesny charakter i uwzględniać normy zawarte w najważniejszych konwencjach Międzynarodowej Organizacji Pracy;

35. domaga się, by wszystkie zawarte przez UE porozumienia o FTA zawierały klauzule pozwalające na częściowe lub całkowite zawieszenie ich obowiązywania w przypadku ujawnienia dowodów niehonorowania zobowiązań przez innych partnerów; jest zdania, że Komisja powinna zawsze uruchamiać te mechanizmy, jeśli wezwie ją do tego rezolucja Parlamentu;

36. zachęca Komisję do negocjacji z dzielącymi te same poglądy członkami WTO wspólnych podstawowych ustaleń dotyczących FTA, na przykład preferencyjnych reguł pochodzenia, w celu uzyskania większej spójności pomiędzy tymi porozumieniami i uproszczenia ich stosowania, co przyniesie korzyść podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą;

Wielostronne/sektorowe negocjacje

37. zachęca Komisję i Radę do rozważenia również w pewnych przypadkach zalet negocjacji kilkustronnych/sektorowych, na wzór umowy w sprawie lotnictwa cywilnego, umowy w sprawie zamówień publicznych oraz umowy dotyczącej technologii informacyjnych;

Ogólne podejście do negocjacji handlowych

38. nalega na to, by wszelkie ustępstwa UE na rzecz partnerów negocjacji, były — oprócz przypadków jasno uzasadnionych względami pomocy w rozwoju — zrównoważone ustępstwami danych krajów;

39. przypomina o strategicznym znaczeniu i wielofunkcyjnym charakterze rolnictwa w UE; podkreśla, że rolnictwo nie powinno być jedyną dziedziną, w której UE idzie na ustępstwa w negocjacjach handlowych, oraz że polityka handlowa musi pozostać zgodna z podstawowymi opcjami określonymi w kolejnych reformach wspólnej polityki rolnej;

40. przypomina, że UE, jako największy na świecie pojedynczy rynek towarów i usług, jest bardzo atrakcyjna dla eksporterów ze wszystkich krajów; zwraca uwagę, że daje to UE możliwość wywierania znacznego nacisku w ramach negocjacji wielostronnych, jak też bilateralnych i regionalnych;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

41. uważa, że stosując politykę sprawiedliwego handlu, UE i wszyscy jej partnerzy handlowi będą musieli kłaść coraz większy nacisk na międzynarodowe przestrzeganie minimalnych standardów z zakresu ochrony środowiska, zapewniając tym samym wszystkim partnerom jednakowe warunki działania;

42. uważa, że w wielostronnych, bilateralnych lub regionalnych negocjacjach handlowych należy dążyć do określenia handlu międzynarodowego pod kątem globalnych zobowiązań w zakresie spraw społecznych oraz środowiska naturalnego i praw człowieka, przyczyniając się tym samym do podobnych wysiłków podjętych na innych forach; nalega, by postęp w tych sprawach zestawić z wyłącznie handlowymi interesami gospodarczymi UE, ponieważ handel zagraniczny stanowi zaledwie jeden, choć istotny, aspekt trwałego rozwoju gospodarczego w UE;

43. wzywa Komisję do wyjaśnienia, jak rozumie charakter zasad i standardów społecznych i dotyczących ochrony środowiska w polityce dotyczącej handlu międzynarodowego, a także do ustanowienia zasad i treści przewidywanego rozdziału na temat kwestii społecznych i środowiskowych w nowych umowach dotyczących stref wolnego handlu i umowach o stowarzyszeniu oraz do nakreślenia przekonującej strategii zachęcenia partnerów handlowych UE do zaakceptowania tych rozdziałów;

Stosunki transatlantyckie

44. jest raczej zdania, że UE potrzebuje zróżnicowania swoich stosunków gospodarczych, utrzymania swojej polityki w dziedzinach takich jak zdrowie publiczne i środowisko naturalne oraz wzmocnienia stosunków gospodarczych z innymi regionami świata w pokoju, poszanowaniu zasady suwerenności, wolności obywatelskich, środowiska naturalnego, norm socjalnych, praw człowieka i rozwoju;

45. umocnienie transatlantyckich stosunków gospodarczych musi nastąpić z poszanowaniem norm ochrony środowiska i zdrowia publicznego UE i nie może zagrażać niezależności jej polityki konkurencji, zasad ochrony usług publicznych i różnorodności kulturowej;

46. zaleca zebranie wiarygodnych danych, na podstawie których można będzie przeanalizować znaczenie integracji rynków gospodarczych UE i USA ma duże znaczenie dla gospodarki i społeczeństwa zarówno Meksyku, jak i Kanady; zwraca uwagę na fakt, że zagraniczne inwestycje bezpośrednie w Meksyku często są prowadzone przez działające w USA filie europejskich przedsiębiorstw, co wyjaśnia nieuwzględnienie tych operacji w danych dotyczących kontaktów UE z Meksykiem;

Chiny

47. odwołuje się do wyżej wymienionej rezolucji w sprawie perspektyw stosunków handlowych między UE a Chinami; uważa Chiny za wyraźny przykład pozytywnego wpływu liberalizacji handlu i czynnego uczestnictwa w światowych i konkurencyjnych rynkach na wzrost gospodarczy i odpowiednią jakość życia; zdaje sobie sprawę ze znacznych wyzwań społecznych i środowiskowych stojących przed tym krajem; nalega, aby Chiny wypełniły wszelkie zobowiązania wynikające z członkostwa w WTO, jak przestrzeganie międzynarodowych norm pracy i ochrona praw własności intelektualnej; z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymieniony komunikat i dokument roboczy Komisji na temat stosunków UE-Chiny i popiera wysiłki Komisji zmierzające do wyznaczenia właściwej strategii rozwiązania wszystkich kwestii dotyczących stosunków między UE i Chinami;

48. jest zdania, że rozwój stosunków gospodarczych i handlowych z Chinami musi iść w parze z dialogiem politycznym obejmującym odpowiedzialność środowiskową i społeczną obu partnerów; podkreśla, że stosunki gospodarcze i handlowe pomiędzy UE i Chinami muszą być oparte na poszanowaniu uczciwych i sprawiedliwych zasad handlowych oraz na stosowaniu zasad WTO;

49. jest zdania, że niewystarczająca ochrona praw własności intelektualnej stanowi jedno z największych wyzwań, przed którym stoi UE w stosunkach dwustronnych z władzami chińskimi; w związku z tym zwraca się do Komisji o zintensyfikowanie wobec Chin działań zmierzających do pełnego poszanowania porozumień TRIPS oraz lepszego wykonywania wyroków sądowych;

Kwestie normatywne

50. podkreśla wzrastające znaczenie kwestii normatywnych w handlu międzynarodowym; wzywa do większej spójności zasad i praktyk stosowanych w UE z zasadami i praktykami naszych głównych partnerów handlowych; podkreśla, że nie powinno to prowadzić do „równania w dół” w zakresie norm i regulacji, co podważałoby zaufanie obywateli do zagadnień dotyczących zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska; podkreśla, że należy raczej wzmocnić wysiłki zmierzające do ich uznania i zarazem egzekwowania przez głównych partnerów handlowych UE;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

51. zwraca się do Komisji o systematyczną ocenę wpływu polityk wewnętrznych UE i przepisów na globalną konkurencyjność i o należyte uwzględnienie w swych procesach stanowienia polityki regulacyjnej konkurencyjności przedsiębiorstw z terenu UE w Europie i poza nią;
52. podkreśla, w kontekście WTO oraz bilateralnych FTA, znaczenie przyśpieszenia usunięcia NTB oraz harmonizacji przepisów technicznych, zwłaszcza przez stosowanie zasady wzajemnego uznawania;
53. jest zdania, że najskuteczniejszym sposobem uniknięcia rozbieżności regulacyjnych tworzących przeszkody w handlu jest opracowanie globalnych zasad i standardów; zachęca Komisję do aktywnego udziału w pracach wszystkich odnośnych agencji międzynarodowych i organów ustalających normy;
54. opowiada się za wielostronną i bilateralną współpracą z głównymi państwami-partnerami w kwestiach normatywnych, jeśli nie prowadzi to do niesłusznej dyskryminacji wobec innych, ani nie daje partnerom możliwości niewłaściwego ingerowania w wewnętrzny proces decyzyjny UE;

Ochrona prawa własności intelektualnej

55. zwraca się do Komisji o kontynuowanie wysiłków w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji; zauważa, że poszanowanie patentów oraz ochrona praw własności intelektualnej stanowi sedno zewnętrznej konkurencyjności UE, i uważa, że UE powinna przyjąć bardziej zdecydowane stanowisko w tej dziedzinie wobec krajów trzecich;
56. podkreśla, że fałszerstwa i piractwo prowadzą do utraty miejsc pracy, zmniejszają kreatywność i pozbawiają rządy przychodów z podatków; podkreśla, że odpowiednia ochrona praw własności intelektualnej i skuteczne ich egzekwowanie stanowią podstawę gospodarki światowej;
57. uznaje właściwą ochronę praw własności intelektualnej przez głównych partnerów handlowych UE za niezbędny wymóg utrzymania i poprawienia zewnętrznej konkurencyjności UE;
58. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do zaostrzenia przepisów dotyczących praw własności intelektualnej w międzynarodowych porozumieniach handlowych oraz wzmocnienie dotychczasowych zobowiązań;
59. nalega, aby główni partnerzy handlowi UE, tacy jak Chiny i Rosja, egzekwowali prawa własności intelektualnej zgodnie ze zobowiązaniami w ramach WTO/TRIPS;
60. podkreśla, że europejska polityka w zakresie prawa własności intelektualnej wobec krajów rozwijających się nie powinna wykraczać poza zobowiązania wynikające z porozumienia TRIPS, winna natomiast zachęcać do wykorzystania dopuszczalnego w jego ramach pola do manewru;
61. uważa, że ochrony praw własności intelektualnej i udowodnienie ich skutecznego egzekwowania za pomocą odpowiednich środków prawno-administracyjnych powinny stanowić warunek konieczny przystąpienia do WTO;
62. wzywa Radę do przyjęcia wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie oznaczania kraju pochodzenia określonych produktów przywożonych z państw trzecich (COM(2005)0661), popartego przez Parlament w rezolucji z dnia 6 lipca 2006 r. w sprawie oznaczania kraju pochodzenia⁽¹⁾;

Strategia dostępu do rynku

63. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o zmianie strategii dostępu do rynku i oczekuje przyjęcia w 2007 r. komunikatu w tej sprawie; zachęca Komisję do utrzymywania ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim w sprawie tej inicjatywy;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0325.

Wtorek, 22 maja 2007 r.

64. podkreśla potrzebę skoncentrowania się zwłaszcza na NTB, które w miarę stopniowego zmniejszania czy usuwania ceł stają się zwykle głównymi przeszkodami w handlu międzynarodowym; zwraca uwagę na wielką różnorodność, techniczną złożoność i polityczną sensytywność NTB, które utrudniają zajęcie się tą kwestią, i zachęca Komisję do przeznaczenia na to wymagające zadanie wystarczających zasobów;
65. zwraca uwagę na poważne niebezpieczeństwo tego, że w XXI wieku głównymi NTB staną się środki dotyczące bezpieczeństwa; wzywa wszystkie kraje do usuwania przyczyn uzasadnionych obaw dotyczących bezpieczeństwa przy pomocy środków wywołujących możliwie jak najmniejsze ograniczenia handlu i do wzajemnej współpracy — wielostronnej, kilkustronnej lub dwustronnej — przy realizacji tego celu;
66. wzywa delegacje Komisji, ambasady państw członkowskich oraz agencje wspierające handel, izby handlowe oraz wszystkie pozostałe organizacje publiczne i prywatne reprezentujące Europejskie interesy handlowe zagranicą, żeby lepiej koordynowały swoją działalność w celu promocji towarów i usług UE, otwartych rynków i powiększyły przepływ inwestycji;

Usługi

67. przypomina rosnący udział usług w światowym wyniku gospodarczym oraz w PKB Unii Europejskiej; zwraca uwagę na wysoki poziom zewnętrznej konkurencyjności europejskich usługodawców; wzywa Komisję do dążenia — we wszelkich negocjacjach handlowych — do stopniowej i wzajemnej liberalizacji usług oraz do prowadzenia polityki nasilonej standaryzacji, przejrzystości i przewidywalności przepisów dotyczących tego sektora, tak aby wysoce konkurencyjny europejski sektor usług mógł swobodniej funkcjonować w krajach trzecich; zauważa, że nie powinno to jednak prowadzić do ustępstw czy żądań w sektorze usług publicznych;
68. jest zdania, że należy odróżnić usługi handlowe od usług publicznych; podkreśla konieczność wyłączenia usług publicznych z wszelkich negocjacji, zwłaszcza jeśli chodzi o usługi związane z podstawowymi potrzebami ludności i umożliwiające dostęp do zasadniczych dóbr publicznych, takich jak zdrowie, edukacja, woda pitna i energia, a także usług odgrywających ważną rolę w zachowywaniu różnorodności kulturowej, takich jak usługi audiowizualne;
69. podkreśla konieczność zapewnienia, że krajom rozwijającym się i najsłabiej rozwiniętym zostawi się tyle politycznego pola do manewru, aby mogły regulować usługi ważne z punktu widzenia ich rozwoju;
70. utrzymuje, że zadaniem UE jest promowanie upowszechniania i uznania międzynarodowych standardów rachunkowości i audytu oraz praktyki w tym zakresie w celu zwiększenia stabilności i przejrzystości rynków oraz zapewnienia podmiotom gospodarczym możliwości korzystania z większej pewności i lepszej informacji w kwestiach dotyczących działalności poza UE;
71. uważa w szczególności, że zwiększenie zewnętrznej konkurencyjności UE wymaga podjęcia w ramach jej polityki handlowej inicjatyw zmierzających do poprawy bezpieczeństwa transakcji elektronicznych i wymiany elektronicznej oraz do ochrony danych;
72. uważa, że otwarciu rynku usług finansowych i ułatwianiu przepływu kapitałów powinien towarzyszyć namacalny postęp w zakresie przejrzystości, walki z praniem brudnych pieniędzy, zwalczanie finansowania terroryzmu i oszustw podatkowych, zwłaszcza kiedy są w to włączone zagraniczne ośrodki finansowe;

Surowce i energia

73. uważa, że surowcom, zwłaszcza źródłom energii, należy się szczególne miejsce w nowej agendzie UE dotyczącej handlu;
74. wobec konieczności rozwiązania również kwestii zmiany klimatu poprzez bardziej zrównoważone procesy handlowe uważa, że dostęp do energii i zasobów i ich wykorzystanie jest kwestią wprowadzenia wielostronnej zasady, której nie mogą podważyć dwustronne porozumienia handlowe konkurujące o najlepsze warunki dostępu;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

Zamówienia publiczne

75. uważa, że znacznemu otwarciu rynku zamówień publicznych UE władz wszystkich szczebli nie towarzyszy taki sam dostęp dostawców z terenu UE, zwłaszcza MSP, do zagranicznych rynków zamówień publicznych w zakresie towarów, usług i kontraktów budowlanych i że Komisja powinna dążyć do zapewnienia wzajemnego dostępu UE, jeśli chodzi o rozwijające się i wschodzące rynki, w tym ważnym sektorze gospodarki; zgadza się, że w wyjątkowych przypadkach można rozważyć wprowadzenie ukierunkowanych restrykcji w dostępie do części rynku zamówień publicznych UE jako środka dla uzyskania wzajemności, jednak wyraża zdecydowany sprzeciw wobec wszelkich prób zamknięcia tego rynku z pobudek protekcyjnych;

76. wzywa Komisję do osiągnięcia konkretnych zobowiązań ze strony innych sygnatariuszy Multilateralnej umowy WTO w sprawie zamówień publicznych (GPA) w ramach trwających negocjacji tego porozumienia;

77. podkreśla jednak potrzebę większej przejrzystości i wzywa Komisję do powstrzymania się od stawiania nadmiernych wymagań w zakresie zamówień publicznych, zwłaszcza w dziedzinie usług użyteczności publicznej, w przypadku, gdy stanowi to problem dla najsłabiej rozwiniętych partnerów;

78. odnotowuje inicjatywę niektórych państw członkowskich w zakresie poprawy warunków dostępu europejskich MŚP do rynków zamówień publicznych; zaleca w związku z tym Komisji i Radzie włączenie do ponownie wynegocjowanej w WTO umowy w sprawie zamówień publicznych szczególnego odstępstwa umożliwiającego UE preferowanie własnych MŚP przy przyznawaniu zamówień publicznych, podobnego do tego, jaki przyznają swoim MŚP niektóre duże państwa sygnatariusze umowy, jak Japonia oraz Stany Zjednoczone;

79. jest również zdania, że zamówienia publiczne powinny być jednym z zagadnień objętych dwustronnymi i regionalnymi negocjacjami handlowymi zainicjowanymi przez UE w celu uzyskania zrównoważonego otwarcia zamówień publicznych;

Przestrzeganie zasad

80. podkreśla potrzebę zapewnienia pełnego respektowania przez partnerów handlowych UE zasad i zobowiązań wynikających z członkostwa w WTO, albo z dwustronnych lub regionalnych umów z UE; podkreśla podstawowe znaczenie mechanizmów rozwiązywania sporów (DSM) w ramach WTO dla wiarygodności i skuteczności wielostronnego systemu handlowego; wzywa Komisję do uruchamiania tego mechanizmu zawsze, gdy nierespektowanie zasad przez innych członków wywiera negatywny wpływ na interesy handlowe UE, a w rozsądnym okresie czasu niemożliwe jest znalezienie rozwiązania przy stole negocjacyjnym;

Instrumenty ochrony handlu

81. jest przekonany, że w związku z dalszą liberalizacją handlu UE jeszcze bardziej potrzebuje zachowania zdolności do obrony swych interesów przed nieuczciwymi praktykami handlowymi; uważa instrumenty ochrony handlu (TDI) za niezbędny komponent strategii UE w zakresie zewnętrznej konkurencyjności;

82. z uwagą odnotowuje inicjatywę Komisji zaangażowania się w kompleksowy przegląd TDI i rozpoczęcie procesu konsultacji publicznych na podstawie wyżej wspomnianego komunikatu Komisji dotyczącego Zielonej księgi do konsultacji społecznej;

83. przypomina, że — zgodnie ze streszczeniem Komisji dotyczącym „Oceny instrumentów obrony handlu w WE” sporządzonym przez kancelarię prawną Mayer, Brown, Rowe i Maw, a przedstawionym w grudniu 2005 r. — w badaniu tym stwierdzono, iż „aktualny stan rzeczy dostatecznie uzasadnia uwzględnienie interesów wszystkich grup stron”, dlatego też popiera stanowisko, zgodnie z którym brak aktualnie widocznej czy pilnej potrzeby dokonania przeglądu czy zmiany dotychczasowych wspólnotowych instrumentów ochrony handlu;

84. przypomina, że w ramach DDA toczą się obecnie negocjacje w sprawie sankcji multilateralnych związanych z TDI; z zadowoleniem przyjmuje te negocjacje, ubolewając zarazem z powodu amerykańskiego sprzeciwu wobec zreformowania ram przewidzianych przez WTO dla TDI; uważa, że coraz częstsze stosowanie TDI w świecie, zwłaszcza przez rozwinięte kraje uprzemysłowione, wymaga wprowadzenia na szczeblu WTO nowych, i surowszych zasad w celu zapewnienia ciągłości wolnego i sprawiedliwego handlu na świecie;

Wtorek, 22 maja 2007 r.

85. popiera ideę dostosowania tych instrumentów do nowej rzeczywistości gospodarki globalnej, ostrzega jednak przed niebezpieczeństwem jednostronnego pozbawienia się UE środków ochrony w sposób uniemożliwiający jej ochronę przed nieuczciwymi praktykami handlowymi w kontekście międzynarodowego rozpowszechnienia tych praktyk i szerokiego, często niewłaściwego stosowania TDI przez kraje trzecie dla obrony przed importem z UE;

86. popiera starania Komisji zmierzające do kontroli stosowania instrumentów ochrony handlu przez kraje trzecie przeciwko importowi z UE w celu reakcji na ewentualne ich nadużywanie i udzielenia odpowiedniej pomocy pokrzywdzonym przedsiębiorstwom;

Cła

87. podkreśla znaczenie przepisów i procedur celnych dla właściwego stosowania środków polityki dotyczącej handlu; uważa, że w zakresie definicji i stosowania takich przepisów i procedur należy znaleźć odpowiednią proporcję między skuteczną kontrolą a ułatwieniem przepływów handlowych;

88. przypomina, że nadmiernie skomplikowane i kłopotliwe procedury przywozowe stosowane przez wiele krajów na świecie często skutkują znacznymi kosztami transakcji dla eksporterów z UE, stanowiąc znaczące przeszkody w handlu; popiera zatem wysiłki Komisji zmierzające do rozwiązania tej kwestii zarówno w ramach wielostronnych negocjacji DDA w sprawie ułatwień dla handlu, jak i poprzez negocjacje dwustronne i regionalne;

89. zachęca Komisję i państwa członkowskie do poważnego rozważenia koncepcji ustanowienia jednolitej unijnej służby celnej w celu skuteczniejszego stosowania przepisów i procedur celnych na całym obszarze celnym UE;

Kursy wymiany

90. zauważa, że kursy wymiany stanowią istotny czynnik rozwoju handlu międzynarodowego; wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji środków, jakie można przyjąć w odniesieniu do kursów wymiany zakłócających konkurencyjność UE oraz do rozważenia uwzględnienia tego rodzaju środków w planowanym przeglądzie TDI w UE;

Zagadnienia instytucjonalne

91. uważa, że na wiarygodność i skuteczność wspólnej polityki handlowej jako instrumentu unijnej konkurencyjności niekorzystnie wpływa brak legitymacji tej polityki wynikający z niedostatecznego włączenia w nią Parlamentu;

92. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że ważne przepisy prawne dotyczące handlu, np. związane z TDI, nadal pozostają poza zasięgiem procedury współdecyzji i że stale nie jest pewna możliwość stosowania procedury zgody w odniesieniu do FTA; wzywa państwa członkowskie do pilnego skorygowania tej niezadowolającej sytuacji poprzez przeprowadzenie koniecznych reform instytucjonalnych, a zwłaszcza nadanie mocy obowiązującej przepisom projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy w zakresie handlu międzynarodowego;

93. wzywa Komisję i Radę do informowania go o wszystkim i angażowania go we wszelkie nowe inicjatywy podejmowane w następstwie komunikatu zatytułowanego „Globalna Europa”;

*

* *

94. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich, państw przystępujących i krajów ubiegających się o członkostwo.